

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

p. zn. KO-07650/2014-ERU
č. j. 07650-20/2014-ERU

V Ostravě dne 9. srpna 2017

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-07650/2014-ERU a zahájeném dne 19. srpna 2014 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, právnickou osobou – **Veolia Energie ČR, a.s.** (dříve Dalkia Česká republika, a.s.), se sídlem 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČO: 451 93 410 (dále též jen „účastník řízení“) – ve věci podezření ze spáchání 10 správních deliktů podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2014 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

t a k t o :

- I. Účastník řízení - společnost **Veolia Energie ČR, a.s.**, se sídlem 28. října 3337/7, 709 74 Ostrava – Moravská Ostrava, IČO: 451 93 410 - se tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona:
  - A. jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310100551 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když rozšířil počet provozoven o následující provozovny:
    - [redacted], [redacted], [redacted] (evid. č. [redacted]), a to nejdříve dne 5. března 2010 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 29. dubna 2014,
    - [redacted], [redacted], [redacted] (evid. č. [redacted]), a to nejdříve dne 1. dubna 2011 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 18. srpna 2014,
    - [redacted], [redacted], [redacted] (evid. č. [redacted]), a to nejdříve dne 23. ledna 2012 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 6. června 2014,
    - [redacted], [redacted], [redacted] (evid. č. [redacted]), a to nejdříve dne 2. prosince 2009 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 18. srpna 2014,

B. jako držitel licence na rozvod tepelné energie č. 320100548 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když změnil rozsah vymezených území o následující vymezená území:

- [redacted] k. ú. [redacted], [redacted], pozemek parc. č. [redacted], (evid. č. [redacted]), a to nejdříve dne 5. března 2010 a ve výkonu licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území pokračoval až do dne 29. dubna 2014,
- [redacted], k. ú. [redacted], obec [redacted], pozemek parc. č. [redacted] (evid. č. [redacted]), a to nejdříve dne 1. dubna 2012 a ve výkonu licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území pokračoval až do dne 18. srpna 2014,
- [redacted], k. ú. [redacted], obec [redacted], pozemky parc. č. [redacted], [redacted] (evid. č. [redacted]), a to nejdříve dne 23. ledna 2012 a ve výkonu licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území pokračoval až do dne 6. června 2014,
- [redacted], k. ú. [redacted], obec [redacted], pozemky parc. č. [redacted], [redacted] (evid. č. [redacted]), a to nejdříve dne 2. prosince 2009 a ve výkonu licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území pokračoval až do dne 18. srpna 2014,

dopustil spáchání 8 trvajících správních deliktů podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

II. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů se účastníkovi řízení za spáchání 8 správních deliktů podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona ukládá **úhrnná pokuta ve výši 20 000 Kč** (slovy: dvacet tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 11314.

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 11314.

IV. **Správní řízení** vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. KO-07650/2014-ERU s účastníkem řízení se v části věci týkající se podezření ze spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterých se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona:

- A. jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310100551 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když rozšířil počet provozoven o provozovnu [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a to nejdříve dne 27. února 2014 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 18. srpna 2014,
- B. jako držitel licence na rozvod tepelné energie č. 320100548 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když změnil rozsah vymezených území o vymezené území [REDACTED], k. ú. [REDACTED], obec [REDACTED], pozemek parc. č. [REDACTED], a to nejdříve dne 27. února 2014 a ve výkonu licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území pokračoval až do dne 18. srpna 2014,

se zastavuje.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 19. srpna 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání správních deliktů podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterých se účastník řízení měl dopustit porušením povinnosti vyplývající z ust. § 3 odst. 3 energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontrol zahájených dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, ve dnech 5. února 2014 a 19. února 2014. Předmětem kontrol bylo dodržování povinností vyplývajících z ust. § 3 odst. 3 energetického zákona.

II. Kontrolní zjištění

II. I. „[REDACTED]“

Kontrolou provedenou pod sp. zn. 01096/2014-ERU bylo zjištěno, že účastník řízení při výrobě tepelné energie v kontrolované provozovně „[REDACTED]“ na adrese [REDACTED], [REDACTED] (dále jen též „[REDACTED]“), od roku 2010 nesplňuje podmínku podle ust. § 3 odst. 3 věty druhé energetického zákona, kdy se licence nevyžaduje (tj. na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu) tím, že zabezpečuje dodávku tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody odběratelům tepelné energie do dvou odběrných tepelných zařízení (objekty B a C). Účastník řízení vyrábí a dodává tepelnou energii ze zdroje tepelné energie, umístěného v objektu B na adrese [REDACTED], [REDACTED], ve vlastnictví [REDACTED] (dříve [REDACTED]), do odběrného tepelného zařízení v tomtéž objektu. Zároveň účastník řízení distribuuje

vyrobenou tepelnou energii do odběrného tepelného zařízení v samostatně stojícím objektu C na adrese [REDACTED] č. p. [REDACTED], [REDACTED], ve vlastnictví [REDACTED] (dříve [REDACTED]), prostřednictvím venkovních teplovodních rozvodů tepelné energie systémem předizolovaného potrubí [REDACTED] typ [REDACTED] DN65. Účastník řízení z těchto činností v kontrolované provozovně [REDACTED] dosáhl za rok 2012 tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč.

O provedené kontrole byl dne 28. dubna 2014 sepsán protokol č. [REDACTED], č. j. 01096-6/2014-ERU, s jehož obsahem byl účastník řízení seznámen tentýž den.

Dne 13. května 2014 účastník řízení uplatnil proti kontrolním zjištěním námitky, kdy uvedl, že po zahájení kontroly podal na Úřadu žádosti o rozšíření stávajících licencí na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, a dále podotkl, že cenová lokalita „[REDACTED]“, jak je uvedena v protokolu, neexistuje. Námitky účastníka řízení byly dne 12. června 2014 zamítnuty jako nedůvodné.

II. II. „[REDACTED]“

Kontrolou provedenou pod sp. zn. 01676/2014-ERU bylo zjištěno, že účastník řízení při výrobě tepelné energie v kontrolované provozovně „[REDACTED]“ na adrese [REDACTED], [REDACTED] (dále též jen „[REDACTED]“), od roku 2011 nesplňuje podmínku podle ust. § 3 odst. 3 věty druhé energetického zákona, kdy se licence nevyžaduje (tj. na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu) tím, že zabezpečuje dodávku tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody konečným spotřebitelům tepelné energie do dvou odběrných tepelných zařízení (objekty D a E). Účastník řízení vyrábí a dodává tepelnou energii ze zdroje tepelné energie, umístěného v objektu D na adrese [REDACTED], [REDACTED], ve vlastnictví [REDACTED] (dříve [REDACTED]), do odběrného tepelného zařízení v tomtéž objektu. Zároveň účastník řízení distribuuje vyrobenou tepelnou energii do odběrného tepelného zařízení v samostatně stojícím objektu E na adrese [REDACTED], ve vlastnictví [REDACTED], prostřednictvím venkovních teplovodních rozvodů tepelné energie systémem předizolovaného potrubí [REDACTED] (2xDN65). Účastník řízení z těchto činností v kontrolované provozovně [REDACTED] dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie za rok 2012 ve výši [REDACTED] Kč a za rok 2013 ve výši [REDACTED] Kč.

O provedené kontrole byl dne 28. dubna 2014 sepsán protokol č. [REDACTED], č. j. 01676-7/2014-ERU, s jehož obsahem byl účastník řízení seznámen tentýž den.

Dne 13. května 2014 účastník řízení uplatnil proti kontrolním zjištěním námitky, kdy uvedl, že po zahájení kontroly podal na Úřadu žádosti o rozšíření stávajících licencí na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, a dále podotkl, že cenová lokalita „[REDACTED]“, jak je uvedena v protokolu, neexistuje. Námitky účastníka řízení byly dne 12. června 2014 zamítnuty jako nedůvodné.

II. III. „[REDAKCE]“

Kontrolou provedenou pod sp. zn. 01677/2014-ERU bylo zjištěno, že účastník řízení při výrobě tepelné energie v kontrolované provozovně „[REDAKCE]“ na adrese [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], [REDAKCE], PSČ [REDAKCE] (dále též jen „[REDAKCE]“), od uzavření prvních dodatků ke smlouvám o dodávce tepelné energie v roce 2012 s novými vlastníky, odběrateli tepelné energie, nesplňuje podmínku podle ust. § 3 odst. 3 věty druhé energetického zákona, kdy se licence nevyžaduje (tj. na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu) tím, že zabezpečuje dodávku tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody, do čtyř odběrných tepelných zařízení (objekty „A“, „B“, „C“ a „D“). Účastník řízení vyrábí a dodává tepelnou energii ze zdroje tepelné energie, umístěného v objektu „B“ na adrese [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], [REDAKCE], PSČ [REDAKCE], ve vlastnictví [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), vnitřním tepelným rozvodem do odběrného tepelného zařízení v témže objektu. Zároveň účastník řízení distribuuje vyrobenou tepelnou energii prostřednictvím venkovních teplovodních rozvodů tepelné energie do odběrných tepelných zařízení v samostatně stojících objektech:

- „A“ ve vlastnictví [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]),
- „C“ ve vlastnictví [REDAKCE],
- „D“ ve vlastnictví [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]).

Účastník řízení z těchto činností v kontrolované provozovně [REDAKCE] dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie za rok 2012 ve výši [REDAKCE] Kč a za rok 2013 ve výši [REDAKCE] Kč.

O provedené kontrole byl dne 16. května 2014 sepsán protokol č. [REDAKCE], č. j. 01677-6/2014-ERU, s jehož obsahem byl účastník řízení seznámen tentýž den. Účastník řízení proti kontrolním zjištěním neuplatnil žádné námítky.

II. IV. „[REDAKCE]“

Kontrolou provedenou pod sp. zn. 01680/2014-ERU bylo zjištěno, že účastník řízení při výrobě tepelné energie v kontrolované provozovně „[REDAKCE]“ na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], PSČ [REDAKCE] (dále též jen „[REDAKCE]“), od uzavření nové smlouvy o dodávce tepelné energie v roce 2009 s novým vlastníkem, odběratelem tepelné energie, nesplňuje podmínku podle ust. § 3 odst. 3 věty druhé energetického zákona, kdy se licence nevyžaduje (tj. na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu) tím, že zabezpečuje dodávku tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody do tří odběrných tepelných zařízení (objekty „A“, „B“ a „C“) třem odběratelům tepelné energie. Účastník řízení vyrábí a dodává tepelnou energii ze zdroje tepelné energie, umístěného v objektu „B“ na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], PSČ [REDAKCE], ve vlastnictví [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), vnitřním tepelným rozvodem do odběrného tepelného zařízení v témže objektu. Zároveň účastník řízení distribuuje vyrobenou tepelnou energii prostřednictvím venkovních teplovodních rozvodů tepelné energie do odběrných tepelných zařízení v samostatně stojících objektech:

- „A“ ve vlastnictví [REDAKCE] (dříve [REDAKCE])

- „C“ ve vlastnictví [redacted], [redacted] (dříve [redacted]).

Účastník řízení z těchto činností v kontrolované provozovně [redacted] dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie za rok 2012 ve výši [redacted] Kč a za rok 2013 ve výši [redacted] Kč.

O provedené kontrole byl dne 20. června 2014 sepsán protokol č. [redacted], č. j. 01680-10/2014-ERU, s jehož obsahem byl účastník řízení seznámen 30. června 2014. Účastník řízení proti kontrolním zjištěním neuplatnil žádné námitky.

II. V. „[redacted]“

Kontrolou provedenou pod sp. zn. 01681/2014-ERU bylo zjištěno, že účastník řízení při výrobě tepelné energie v kontrolované provozovně „[redacted]“ na adrese [redacted], [redacted], PSČ [redacted] (dále též jen „[redacted]“), od uzavření smluv o dodávce tepelné energie v roce 2012 s odběratelem tepelné energie, nesplňuje podmínku podle ust. § 3 odst. 3 věty druhé energetického zákona, kdy se licence nevyžaduje (tj. na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu). Účastník řízení vyrábí a dodává tepelnou energii ze zdroje tepelné energie, umístěného v objektu „[redacted]“ na adrese [redacted], [redacted], PSČ [redacted], vnitřním tepelným rozvodem do odběrného tepelného zařízení v témže objektu, a taktéž do objektu „[redacted]“ na adrese [redacted], [redacted], PSČ [redacted]. Zároveň účastník řízení distribuuje vyrobenou tepelnou energii prostřednictvím venkovních teplovodních rozvodů tepelné energie do odběrných tepelných zařízení v samostatně stojících objektech „[redacted]“ na adrese [redacted], a dále vnitřním teplovodním rozvodem do objektu „[redacted]“ na adrese [redacted].

Účastník řízení z těchto činností v kontrolované provozovně [redacted] dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie za rok 2012 ve výši [redacted] Kč a za rok 2013 ve výši [redacted] Kč.

O provedené kontrole byl dne 25. června 2014 sepsán protokol č. [redacted], č. j. 01681-11/2014-ERU, s jehož obsahem byl účastník řízení seznámen 30. června 2014. Účastník řízení proti kontrolním zjištěním neuplatnil žádné námitky.

III. Průběh správního řízení na I. stupni

Na základě skutečností zjištěných při provedených kontrolách zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Oznámení o zahájení správního řízení č. j. 07650-1/2014-ERU ze dne 19. srpna 2014 bylo účastníkovi řízení doručeno tentýž den. V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení, ani nenavrhoval žádné další důkazy. Správní orgán tak při posuzování celého případu vycházel z podkladů získaných v průběhu kontrol, které byly dne 19. srpna 2014 zařazeny do správního spisu, kdy správní orgán tyto skutečnosti

považoval za zcela dostačující a sám z moci úřední dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Dne 19. srpna 2014 převzal správní orgán do správního spisu kontrolní spisy vedené pod sp. zn. 01096/2014-ERU, 01676/2014-ERU, 01677/2014-ERU, 01680/2014-ERU a 01681/2014-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 07650-3/2014-ERU.

Dne 2. září 2014 zaslal správní orgán účastníku řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí společně s vyrozuměním o možnosti doložit aktuální majetkové poměry č. j. 07650-4/2014-ERU. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno tentýž den.

Dne 9. září 2014 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí, v rámci kterého uvedl, že u dodávek tepelné energie v době, kdy byly zahájeny, se jednalo o provoz v režimu mimo licenci, tj. formou dodávek realizovaných pod koncesovanou živností. Toto zařazení bylo odpovídající dikci ust. § 3 odst. 2 energetického zákona, kdy dodávky byly uskutečňovány sice do více budov, avšak budov jediného odběratele tvořících s budovou, kde se zdroj nachází, jeden propojený celek, autonomní ve vztahu k ostatním odběrům.

Administrativním pochybením při vnitropodnikovém přenosu informací a jejich vyhodnocování pak v okamžiku, kdy se stal odběratelem nástupnický subjekt, a tím došlo k pluralitě odběratelů, se nepodařilo včas zahájit řízení o zahrnutí uvedených dodávek pod licence držené účastníkem řízení. Po zjištění uvedeného bylo u všech objektů bezodkladně přistoupeno ke zjednání nápravy a dodávky jsou licencovány u všech míst, vyjma dodávek ze zdroje [REDAKCE], kde licenční řízení dosud probíhá.

Účastník řízení se domnívá, že žádnému z odběratelů uvedeným pochybením nevznikla újma, kdy přistupuje shodně ke všem zákazníkům bez ohledu na to, o jaký právní charakter výkonu podnikání se jedná. Bohužel zařazení zdrojů pod daný režim podnikání a příslušného práva je otázkou, která u již zařazených zdrojů z povahy věci nebývá průběžně z vnitřního podnětu kontrolována a potřebu provést přehodnocení při změně odběratele bez přerušování dodávek nebo podstatných technických změn si účastník neuvědomil.

Uvedené porušení je pro účastníka řízení z povahy věci velmi nepříjemné, jelikož si je vědom povinností na úseku energetiky, a tedy nic nebránilo provést podřazení pod licenci tak, jako má u velkého počtu dalších odběrných míst a zdrojů, a tedy nutnosti správního řízení bylo možno snadno předejít, resp. nezavdat příčinu.

Uvedená situace účastníka řízení přiměla k přijetí preventivních interních opatření v dané oblasti.

Účastník řízení požádal, aby při rozhodování v uvedené věci bylo přihlédnuto k okolnostem a příčinám vzniku této situace a okamžitě spontánní snaze o nápravu, jakožto i tomu, že dodávky byly realizovány na základě jiného oprávnění k podnikání, byť tedy nepřislušejícího faktickému řešení po vzniku více samostatných odběratelů.

Situace, kdy dochází při kontinuálních dodávkách ke změně subjektu odběratele, a to často bez aktivní možnosti účastníka řízení ovlivnit rozhodný termín (tj. na základě převodu či přechodu práv z developera na nástupnické SVJ), je pro dodavatele velmi svízelná,

kdy dle dikce energetického zákona nelze vykonávat licencované dodávky dříve, než po udělení licence. Toto je v praxi takřka nemožné naplnit, kdy na straně jedné nelze předem stanovit konkrétní okamžik pro změny odběratele (leží na straně developera) a na straně druhé nelze spravedlivě požadovat, aby dodávky byly z takového důvodu přerušeny, ač by být přerušeny měly, aby nedošlo k porušení zákona. Nicméně v uvedených případech byla prodleva delší, než nezbytně nutná pro správní řízení, avšak bude-li mít doba trvání nesprávného stavu vliv na případně ukládanou sankci, účastník řízení požádal o zohlednění toho, že ku prospěchu odběratelů byly realizovány kontinuální dávky.

Pro upřesnění rozhodných dat účastník řízení doplnil, že u zakázky [REDAKCE] (objekt B) je účinnost smlouvy s developerem od 1. dubna 2009 (protokol uvádí podpis smlouvy 23. února 2009) a u zakázky [REDAKCE] (objekt C) je účinnost smlouvy s developerem od 14. září 2009 (protokol uvádí podpis smlouvy s developerem 28. července 2009). Dále došlo k podpisu dodatku smlouvy a převodu objektu C na další subjekt až s účinností od 1. února 2010, čímž došlo k dodávkám druhému subjektu a potřeby licence.

U zakázky [REDAKCE] (objekt D) je účinnost smlouvy s developerem od 1. září 2009 (protokol uvádí podpis smlouvy 28. července 2009) a u zakázky [REDAKCE] (objekt E) je účinnost smlouvy s developerem od 1. dubna 2011 (protokol uvádí 28. července 2009). Dále došlo k podpisu dodatku pro objekt D a k převodu na [REDAKCE] od 5. března 2010 a u objektu E k podpisu dodatku a převodu [REDAKCE] od 1. května 2011.

U zakázky [REDAKCE] je účinnost všech smluv s developerem od 1. prosince 2012 (protokol uvádí podpisy smluv od 15. září 2012).

Dne 12. září 2014 obdržel Úřad od účastníka řízení k jeho majetkovým poměrům výsledek hospodaření dle analytických účtů za období 2013 za středisko [REDAKCE].

Dne 10. října 2014 bylo vydáno rozhodnutí č. j. 07650-7/2014-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne a dle něhož byl účastník řízení výrokem I. rozhodnutí uznán vinným ze spáchání 5 správních deliktů podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterých se dopustil porušením ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, za což mu byla dle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona uložena úhrnná pokuta ve výši 90 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení. Dle výroku IV. výše uvedeného rozhodnutí pak byla část správního řízení zastavena.

IV. Řízení o rozkladu

Proti rozhodnutí č. j. 07650-7/2014-ERU ze dne 10. října 2014 podal účastník řízení dne 26. října 2014 rozklad.

V rámci rozkladu účastník řízení namítl, že se Úřad dostatečně nezabýval otázkou povinnosti dodavatele tepla podat žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence za účelem zahrnutí dalších provozoven a zejména vymezením okamžiku, kdy je k takovému úkonu dodavatel tepelné energie povinen. V této souvislosti uvedl situaci, kdy před podáním žádosti odběratel tepelné energie zmaří získání licence, např. neudělením souhlasu vlastníka energetického zařízení k jeho užívání.

Účastník řízení dále nesouhlasil s hodnocením materiální stránky správního deliktu, neboť absence udělené licence se nikterak nedotkla regulace cen tepelné energie, která se vztahuje na všechny dodavatele tepelné energie bez rozdílu. Ve vztahu k materiální stránce deliktu účastník řízení rovněž poukázal na rozhodnutí předsedkyně Úřadu č. j. 03766-41/2013-ERU ze dne 31. března 2014, podle něhož nedostatek kompetence orgánu veřejné moci způsobený nedodržením právních předpisů adresátem veřejné moci by byl ve svém důsledku popřením práva, na základě čehož dovodil, že nebyl narušen zájem na ochraně odběratelů.

Účastník řízení rovněž v rámci podaného rozkladu rozporoval porušení veřejného zájmu společnosti, když tento zájem spatřuje v povinnosti řádně vykonávat činnost, která je, příp. by být měla, předmětem licence.

Závěrem účastník řízení polemizoval nad právní kvalifikací daných skutků, když správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona spočívá v podnikání bez licence, přičemž účastník řízení disponuje platně udělenou licencí jak na výrobu, tak i na rozvod tepelné energie.

Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhl, aby předsedkyně Úřadu (dále jen „odvolací orgán“) napadené rozhodnutí zrušila.

Odvolací orgán rozhodnutím č. j. 07650-13/2014-ERU ze dne 26. ledna 2015 doručeným účastníkovi řízení dne 30. ledna 2015 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání.

Odvolací orgán došel k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávné právní kvalifikace a je v části nepřezkoumatelné, kdy se zejména neztotožnil s kvalifikací jednání účastníka řízení jako porušení ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, neboť účastník řízení ve vztahu k 5 dotčeným provozovnám sice podnikal bez licence, ale nikoliv v rozporu s ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, ale spíše v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, neboť účastník řízení je držitelem předmětných licencí.

Správní orgán dále dle odvolacího orgánu nevymezil přezkoumatelným způsobem časový okamžik, od něž se odvíjí doba trvání správního deliktu, tedy časovou hranici, po jejímž dosažení byl účastník řízení povinen disponovat licencemi na výrobu a rozvod tepelné energie ve vztahu k 5 dotčeným provozovnám.

V rámci nového projednání pak bylo správnímu orgánu prvního stupně uloženo zohlednit při uvažování o výši ukládané pokuty k odlišné závažnosti správních deliktů, neboť porušení ust. § 3 odst. 3 energetického zákona je z hlediska ochrany veřejného zájmu závažnější než porušení ust. § 9 odst. 5 tohoto zákona, a dále reagovat na námitky účastníka řízení rozporující naplnění materiální stránky správních deliktů.

V. Nové projednání věci

Dne 17. února 2015 oznámil správní orgán účastníku řízení, že správní řízení sp. zn. KO-07650/2014-ERU již není vedeno pro podezření ze spáchání správních deliktů dle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, ale nově pro podezření ze spáchání 10 správních deliktů podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, tj. porušení ust. § 9

odst. 5 energetického zákona. Jednotlivé skutky pak byly správním orgán v rámci daného oznámení upřesněny.

Dne 10. března 2015 zaslal správní orgán účastníku řízení vyznění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí společně s vyzněním o možnosti doložit aktuální majetkové poměry č. j. 07650-15/2014-ERU. Vyznění bylo účastníku řízení doručeno tentýž den.

Dne 22. března 2017 vložil správní orgán do spisu kopii rozhodnutí Úřadu č. j. 06963-19/2019-ERU ze dne 7. září 2016 a kopii rozhodnutí Úřadu č. j. 02707-10/2016-ERU ze dne 6. dubna 2016.

Dne 22. března 2017 zaslal správní orgán účastníku řízení vyznění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí společně s vyzněním o možnosti doložit aktuální majetkové poměry č. j. 07650-18/2014-ERU. Vyznění bylo účastníku řízení doručeno 23. března 2017. Účastník řízení se již nevyjádřil.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, jež měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

VI. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku. Účastník řízení v teplárenství podniká na základě koncesní listiny vydané Magistrátem města Ostrava pod č. j. [REDAKCE] ze dne 22. prosince 2003 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizované ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW, licence č. 310100551 udělené Úřadem s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie“ a licence č. 320100548 udělené Úřadem s předmětem podnikání „Rozvod tepelné energie“.

VI. I. „[REDAKCE]“

Z podkladů předložených účastníkem řízení bylo v rámci kontroly Úřadu zjištěno, že účastník řízení v činnostech výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie v kontrolované provozovně [REDAKCE] dosud podniká na základě koncesní listiny vydané Magistrátem města Ostrava pod č. j. [REDAKCE] ze dne 22. prosince 2003 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“ (zahájení provozování 23. února 2009).

Účastník řízení do zápisu z fyzické kontroly v kontrolované provozovně dne 10. února 2014 uvedl, že provozuje daný zdroj tepelné energie na základě platné koncese z titulu dodávky tepelné energie spolu souvisejícím domům jednoho vlastníka, společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“), se kterým má uzavřené smlouvy o dodávce tepelné energie. Účastník řízení bytové domy (objekty B a C) na adrese [REDAKCE]

Dne 4. února 2014 byly Úřadu doručeny žádosti účastníka řízení ze dne 3. února 2014, a to „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 310100551 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 31 – výroba tepelné energie“ (nová bloková kotelna, pořadové číslo [REDAKCE], název provozovny [REDAKCE], na adrese [REDAKCE]), s termínem provedení změny 15. února 2014, a „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 320100548 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 32 – rozvod tepelné energie“ (nová vymezená území, pořadové číslo [REDAKCE], název [REDAKCE], na adrese [REDAKCE]), s termínem provedení změny 15. února 2014.

O žádostech účastníka řízení rozhodl Úřad dne 11. dubna 2014, kdy vydal Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. j. 01469-22/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 310100551 ve smyslu výše uvedené žádosti, a Rozhodnutí č. j. 01470-26/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 320100548 ve smyslu výše uvedené žádosti. Právní moc uvedených rozhodnutí nastala dne 30. dubna 2014.

VI. II. „[REDAKCE]“

Z podkladů předložených účastníkem řízení bylo v rámci kontroly Úřadu zjištěno, že účastník řízení v činnostech výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie v kontrolované provozovně [REDAKCE] dosud podniká na základě koncesní listiny vydané Magistrátem města Ostrava pod č. j. [REDAKCE] ze dne 22. prosince 2003 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“ (zahájení provozování 23. února 2009).

Účastník řízení do zápisu z fyzické kontroly v kontrolované provozovně dne 28. února 2014 uvedl, že provozuje daný zdroj tepelné energie na základě platné koncese z titulu dodávky tepelné energie spolusouvisejícím domům.

Kontrolující při fyzické kontrole zjistili, že zdroj tepelné energie v kontrolované provozovně (plynová kotelna) je instalován v [REDAKCE] podzemním podlaží bytového domu na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], označovaného v rámci výstavby bytových domů areálu [REDAKCE] jako objekt D. Zdroj tepelné energie tvoří dva plynové kondenzační kotle značky [REDAKCE], typ [REDAKCE], každý o výkonu [REDAKCE] kW, s celoročním provozem. Příprava teplé vody probíhá na zdroji tepelné energie ve dvou zásobníkových ohřivačích vody značky [REDAKCE], typ [REDAKCE], každý o objemu [REDAKCE] litrů. Ze zdroje tepelné energie účastník řízení vyrábí a distribuuje dodávku tepelné energie pro vytápění a tepelné energie pro přípravu teplé vody jak pro objekt D, v němž je zdroj tepelné energie umístěn, tak pro bytový dům na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], označovaný v rámci výstavby bytových domů areálu [REDAKCE] jako objekt E, prostřednictvím venkovních teplovodních rozvodů tepelné energie. V objektu E je umístěna domovní předávací stanice, která slouží pro dodávku tepelné energie pro vytápění a tepelné energie pro přípravu teplé vody pro tento objekt.

Ke kontrolnímu zjištění účastník řízení předložil kopii „Kupní smlouvy“ ev. č. [REDAKCE] ze dne 24. července 2009, kterou uzavřel se společností [REDAKCE], na jejímž základě účastník řízení vlastní provozovaná tepelná zařízení v objektu D a kopii „Kupní smlouvy“ ev. č. [REDAKCE] ze dne 15. dubna 2010 uzavřenou se společností [REDAKCE], na základě které vlastní provozovaná tepelná zařízení v objektu E.

Majiteli bytových domů označovaných v rámci výstavby bytových domů areálu [redacted] jako objekty D a E, v nichž účastník řízení tepelná zařízení provozuje, jsou [redacted] (dříve [redacted]), IČO: [redacted], a [redacted], IČO: [redacted], odběratelé tepelné energie, což je také patrné z výpisů z katastru nemovitostí.

Účastník řízení provozuje tepelná zařízení v kontrolované provozovně výhradně k zajištění úplatné dodávky tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody dvěma odběratelům tepelné energie do dvou odběrných míst.

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 28. července 2009 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [redacted] se společností [redacted], jako odběratelem pro objekt [redacted]. Účinnost smlouvy nastala dne 1. července 2009.

Dne 5. března 2010 došlo k uzavření Dodatku č. [redacted] ke Smlouvě o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [redacted] označený jako č. [redacted], kdy do práv a povinností původního odběratele objektu D vstoupila společnost [redacted]. Účinnost dodatku smlouvy nastala dne 1. února 2010.

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [redacted] se společností [redacted] (právní nástupce společnosti [redacted]), se sídlem [redacted], IČO: [redacted] (dále jen „[redacted]“), jako odběratelem, pro objekt „[redacted]“ na adrese [redacted]. Účinnost smlouvy nastala dne 1. dubna 2011.

K těmto k oběma výše uvedeným smlouvám pak účastník řízení uzavřel v roce 2011 dodatky s novými vlastníky, odběrateli tepelné energie, kterými jsou Společenství vlastníků [redacted] (dříve [redacted]) (objekt D), a [redacted] (objekt E), vůči nimž probíhá fakturace.

Účastník řízení dodávky tepelné energie za rok 2012 vyúčtoval fakturami č. [redacted] a č. [redacted] vystavenými 28. února 2013 a dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [redacted] Kč. V roce 2013 vyúčtoval dodávky tepelné energie fakturami č. [redacted] a č. [redacted] ze dne 28. února 2014 a dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [redacted] Kč.

Dne 9. května 2014 byly Úřadu doručeny žádosti účastníka řízení, a to „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 310100551 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 31 – výroba tepelné energie“ (nová blokovaná kotelna, pořadové číslo [redacted], název provozovny [redacted], na adrese [redacted]), s termínem provedení změny 1. června 2014, a „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 320100548 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 32 – rozvod tepelné energie“ (nová vymezená území, pořadové číslo [redacted], název [redacted], na adrese [redacted]) s termínem provedení změny 1. června 2014.

O žádostech účastníka řízení rozhodl Úřad dne 8. srpna 2014, kdy vydal Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. j. 04664-50/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 310100551 ve smyslu výše uvedené žádosti, a Rozhodnutí č. j. 04663-95/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 320100548 ve smyslu výše uvedené žádosti. Právní moc uvedených rozhodnutí nastala dne 26. srpna 2014.

VI. III. „[REDAKCE]“

Z podkladů předložených účastníkem řízení bylo v rámci kontroly Úřadu zjištěno, že účastník řízení v činnostech výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie v kontrolované provozovně [REDAKCE] dosud podniká na základě koncesní listiny vydané Magistrátem města Ostrava pod č. j. [REDAKCE] ze dne 22. prosince 2003 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“ (zahájení provozování 1. července 2011).

Kontrolující pracovníci při fyzické kontrole zjistili, že zdroj tepelné energie v kontrolované provozovně, plynová kotelna, je umístěn v [REDAKCE] podzemním podlaží bytového domu na adrese [REDAKCE], označovaného v rámci realizace výstavby obytného souboru [REDAKCE], jako objekt „B“. Zdroj tepelné energie tvoří plynový kondenzační kotel značky [REDAKCE], typ [REDAKCE], o celkovém instalovaném tepelném výkonu [REDAKCE] kW, který je provozován celoročně. Na zdroji tepelné energie probíhá příprava teplé vody pro objekt „B“ v jednom zásobníkovém ohříváči vody [REDAKCE] o objemu [REDAKCE] litrů. Ze zdroje tepelné energie je vyrobená tepelná energie určená pro vytápění a pro přípravu teplé vody distribuována vnitřním tepelným rozvodem do objektu „B“, v němž je zdroj tepelné energie umístěn. Dále je tepelná energie dopravována venkovními tepelnými rozvody systémem předizolovaného potrubí [REDAKCE] do samostatně stojících objektů „A“, „C“ a „D“ (mezi objekty „B-C“ je trasa vedena v rostlém terénu, mezi objekty „B-A“ a „B-D“ křížuje asfaltovou komunikaci). V objektech „A“, „C“ a „D“ jsou umístěny kompaktní předávací stanice typu [REDAKCE], na nichž probíhá příprava teplé vody pro jednotlivé objekty.

Účastník řízení je vlastníkem provozovaných tepelných zařízení umístěných v objektech „A“, „B“, „C“ a „D“ kontrolované provozovny, což doložil kopiemi „Smluv o dílo“ č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] na výstavbu a montáž kompaktních předávacích stanic, výstavbu plynové kotelny a meziobjektových tepelných rozvodů, které jsou součástí kontrolního spisu. Původním majitelem (developerem) bytových domů označovaných v rámci realizace výstavby obytného souboru [REDAKCE] v [REDAKCE] jako objekty „A“, „B“, „C“ a „D“, v nichž jsou tepelná zařízení provozovaná účastníkem řízení umístěna, byla firma [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“).

V období let 2012 až 2014 byly uzavřeny dodatky k nájemním smlouvám s novými vlastníky, jednotlivými společenstvími vlastníků jednotek v postavení odběratelů tepelné energie, což je také patrné z výpisů z katastru nemovitostí.

Účastník řízení provozuje tepelná zařízení v kontrolované provozovně výhradně k zajištění úplatné dodávky tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody čtyřem odběratelům tepelné energie do čtyř odběrných míst (objekty „A“, „B“, „C“ a „D“).

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 5. února 2013 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [redacted] se společností [redacted] (dříve [redacted]), se sídlem [redacted], IČO: [redacted] (dále jen [redacted]), jako odběratelem, pro objekt na adrese [redacted] (dále jen „objekt A“).

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 1. července 2011 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [redacted] se společností [redacted], jako odběratelem, pro objekt na adrese [redacted] (dále jen „objekt B“).

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 23. ledna 2012 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [redacted] se společností [redacted] (dříve [redacted] se sídlem [redacted], IČO: [redacted] (dále jen „[redacted]“), jako odběratelem, pro objekt na adrese [redacted] (dále jen „objekt C“).

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 1. února 2013 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [redacted] se společností [redacted], jako odběratelem, pro objekt na adrese [redacted] (dále jen „objekt D“).

Účastník řízení dodávky tepelné energie za rok 2012 vyúčtoval fakturami č. [redacted], č. [redacted], č. [redacted], č. [redacted] a č. [redacted] a dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [redacted] Kč. V roce 2013 vyúčtoval dodávky tepelné energie fakturami č. [redacted], č. [redacted], č. 9 [redacted] a č. [redacted] a dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [redacted] Kč.

Dne 10. března 2014 byly Úřadu doručeny žádosti účastníka řízení, a to „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 310100551 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 31 – výroba tepelné energie“ (nová bloková kotelna, pořadové číslo [redacted], název provozovny [redacted], na adrese [redacted]) s termínem provedení změny 1. dubna 2014, a „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 320100548 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 32 – rozvod tepelné energie“ (nová vymezená území, pořadové číslo [redacted], název [redacted], na adrese [redacted]) s termínem provedení změny 1. dubna 2014.

O žádostech účastníka řízení rozhodl Úřad dne 19. května 2014, kdy vydal Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. j. 02614-28/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 310100551 ve smyslu výše uvedené žádosti, a Rozhodnutí č. j. 02617-32/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 320100548 ve smyslu výše uvedené žádosti. Právní moc uvedených rozhodnutí nastala dne 7. června 2014.

VI. IV. „[redacted]“

Z podkladů předložených účastníkem řízení bylo v rámci kontroly Úřadu zjištěno, že účastník řízení v činnostech výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie v kontrolované provozovně [redacted] podniká na základě koncesní listiny vydané

Magistrátem města Ostrava pod č. j. [REDAKCE] ze dne 22. prosince 2003 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“ (zahájení provozování 20. března 2008).

Kontrolující pracovníci při fyzické kontrole zjistili, že zdroj tepelné energie v kontrolované provozovně (plynová kotelna) je umístěn v [REDAKCE] podzemním podlaží bytového domu na adrese [REDAKCE], označovaného v rámci realizace výstavby obytného souboru, jako objekt „B“. Zdroj tepelné energie tvoří dvojice plynových kotlů značky [REDAKCE], typ [REDAKCE], o celkovém instalovaném tepelném výkonu [REDAKCE] kW, které jsou provozovány celoročně. Ze zdroje tepelné energie účastník řízení zabezpečuje dodávku tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody pro všechny bytové objekty tj. „A“, „B“ a „C“ do všech bytových stanic typu [REDAKCE] umístěných v jednotlivých bytových jednotkách. Ze zdroje tepelné energie je vyrobená tepelná energie určená pro vytápění a pro přípravu teplé vody distribuována vnitřním tepelným rozvodem do objektu „B“, v němž je zdroj tepelné energie umístěn. Dále je tepelná energie dopravována venkovními tepelnými rozvody systémem předizolovaného potrubí [REDAKCE] do samostatně stojících objektů „A“ a „C“ (mezi objekty „B-C“ a „B-A“ je trasa vedena v rostlém terénu).

Účastník řízení je vlastníkem provozovaných tepelných zařízení umístěných v objektech „A“, „B“, „C“, včetně kontrolované provozovny v objektu „B“, což doložil kopiemi „Smluv o dílo“ č. [REDAKCE] ze dne 20. června 2007 a č. [REDAKCE] ze dne 10. května 2007 na dodávku a montáž plynové kotelny včetně vnitřních technologických rozvodů a meziobjektových tepelných rozvodů, které jsou součástí kontrolního spisu.

Původním majitelem (developerem) bytových domů označovaných v rámci realizace výstavby obytného souboru [REDAKCE] jako objekty „A“, „B“, „C“, v nichž jsou tepelná zařízení provozovaná účastníkem řízení umístěna, byla společnost [REDAKCE], [REDAKCE] (dříve mj. [REDAKCE]), se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“).

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 20. března 2008 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE] se společností [REDAKCE], jako odběratelem pro objekty na adresách:

- [REDAKCE] (dále jen „objekt B“),
- [REDAKCE] (dále jen „objekt A“),
- [REDAKCE] (dále jen „objekt C“).

Dne 2. prosince 2009 uzavřel účastník řízení jako dodavatel Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE] se Společenstvím vlastníků jednotek v domě [REDAKCE] a [REDAKCE], ul. [REDAKCE], [REDAKCE], jako odběratelem pro objekt B.

Účastník řízení dodávky tepelné energie za rok 2012 vyúčtoval fakturami č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] a dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [REDAKCE] Kč. V roce 2013 vyúčtoval dodávky tepelné energie fakturami č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] a dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [REDAKCE] Kč.

Dne 9. května 2014 byly Úřadu doručeny žádosti účastníka řízení, a to „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 310100551 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 31 – výroba tepelné energie“ (nová bloková kotelna, pořadové číslo ■, název provozovny ■, na adrese ■), s termínem provedení změny 1. června 2014, a „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 320100548 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 32 – rozvod tepelné energie“ (nová vymezená území, pořadové číslo ■, název ■, na adrese ■) s termínem provedení změny 1. června 2014.

O žádostech účastníka řízení rozhodl Úřad dne 8. srpna 2014, kdy vydal Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. j. 04664-50/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 310100551 ve smyslu výše uvedené žádosti, a Rozhodnutí č. j. 04663-95/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 320100548 ve smyslu výše uvedené žádosti. Právní moc uvedených rozhodnutí nastala dne 26. srpna 2014.

VI. V. „■“

Z podkladů předložených účastníkem řízení bylo v rámci kontroly Úřadu zjištěno, že účastník řízení v činnostech výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie v kontrolované provozovně ■ podniká na základě koncesní listiny vydané Magistrátem města Ostrava pod č. j. ■ ze dne 22. prosince 2003 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“ (zahájení provozování 1. prosince 2012).

Kontrolující pracovníci při fyzické kontrole zjistili, že zdroj tepelné energie v kontrolované provozovně (plynová kotelna) je umístěn v ■. podzemním podlaží bytového (dále jen „■“) domu na adrese ■, označovaného v rámci realizace výstavby obytného souboru ■ jako objekt „■“. Zdroj tepelné energie tvoří dvojice plynových kondenzačních kotlů značky ■, typ ■, o celkovém instalovaném tepelném výkonu ■ kW, které jsou provozovány celoročně. Ze zdroje tepelné energie účastník řízení zabezpečuje dodávku tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody prostřednictvím rozvodného tepelného zařízení pro všechny bytové objekty tj. „■“, „■“, „■“ a „■“ do jednotlivých domovních předávacích stanic umístěných v ■ každého bytového domu. Ze zdroje tepelné energie je vyrobená tepelná energie určena pro vytápění a pro přípravu teplé vody distribuována vnitřním tepelným rozvodem umístěným pod stropem ■ do domovních předávacích stanic pro objekty „■“ a „■“. Pro objekty „■“ a „■“ jsou tepelné rozvody pro vytápění a přípravu teplé vody vedeny z kotelny z objektu „■“ venkovním bezkanálovým rozvodem systémem předizolovaného potrubí do objektu „■“, z kterého je potom vnitřním tepelným rozvodem umístěným pod stropem ■ vedena tepelná energie do domovních předávacích stanic umístěných v ■ v těchto objektech. V jednotlivých domovních předávacích stanicích a v kotelně v objektu „■“ je provedeno rozdělení tepelné energie na okruh pro vytápění a okruh pro ohřev teplé vody. Z těchto domovních předávacích stanic v jednotlivých objektech jsou vnitřní tepelné rozvody vedeny pod stropem ■ a rozvedeny až do jednotlivých bytů.

Účastník řízení je vlastníkem provozovaných tepelných zařízení umístěných v objektech „■“, „■“, „■“ a „■“ včetně kontrolované provozovny v objektu „■“, což doložil kopií „Kupní smlouvy“ č. ■ ze dne 7. srpna 2012, uzavřené s developerem společností ■ (dříve mj. ■)

), se sídlem [REDACTED], IČO: [REDACTED] (dále jen „[REDACTED]“).

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 15. září 2012 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDACTED] se společností [REDACTED], jako odběratelem pro objekt na adrese [REDACTED] (dále jen „[REDACTED]“). Účinnost smlouvy nastala dne 1. prosince 2012.

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 15. září 2012 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDACTED] se společností [REDACTED], jako odběratelem pro objekt na adrese [REDACTED] (dále jen „[REDACTED]“). Účinnost smlouvy nastala dne 1. prosince 2012.

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 15. září 2012 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDACTED] se společností [REDACTED], jako odběratelem pro objekt na adrese [REDACTED] (dále jen „[REDACTED]“). Účinnost smlouvy nastala dne 1. prosince 2012.

Účastník řízení jako dodavatel uzavřel dne 15. září 2012 Smlouvu o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDACTED] se společností [REDACTED], jako odběratelem pro objekt na adrese [REDACTED] (dále jen „[REDACTED]“). Účinnost smlouvy nastala dne 1. prosince 2012.

Účastník řízení dodávky tepelné energie za rok 2012 vyúčtoval fakturami č. [REDACTED], č. [REDACTED], č. [REDACTED] a č. [REDACTED] a dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč. V roce 2013 vyúčtoval dodávky tepelné energie fakturami č. [REDACTED], č. [REDACTED], č. [REDACTED] a č. [REDACTED] a dosáhl tržeb z prodeje tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč.

Dne 11. prosince 2014 byla Úřadu doručena žádost účastníka řízení, a to „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 310100551 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 31 – výroba tepelné energie“ [nová blokovaná kotelná, pořadové číslo [REDACTED], název provozovny [REDACTED] ([REDACTED]), na adrese [REDACTED]. O žádosti účastníka řízení rozhodl Úřad dne 7. dubna 2015, kdy vydal Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. j. 11778-3/2014-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 310100551 ve smyslu výše uvedené žádosti. Právní moc rozhodnutí nastala dne 23. dubna 2015.

Dne 19. března 2015 „Žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 320100548 pro podnikání v energetických odvětvích skupina 32 – rozvod tepelné energie“ [nová vymezená území, pořadové číslo [REDACTED], název [REDACTED] ([REDACTED]), na adrese [REDACTED]]. O žádosti účastníka řízení rozhodl Úřad dne 18. května 2015, kdy vydal Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. j. 03053-25/2015-ERU, kterým byla provedena změna licence č. 320100551 ve smyslu výše uvedené žádosti. Právní moc rozhodnutí nastala dne 3. června 2015.

VII. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu se použije právní úprava účinná v době spáchání správního deliktu, tj. právní úprava dle energetického zákona, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení, kdy pro posouzení použitelné právní úpravy je nutné stanovit dobu spáchání činu, resp. činů.

Správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona je obecně svou povahou nutno považovat za trvající správní delikt spočívající v zahájení a dalším vykonávání licencované činnosti přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, a to v případech, kdy dojde k rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změně rozsahu vymezeného území. U tohoto typu správních deliktů je nutné jejich trestnost posuzovat k okamžiku jejich ukončení.

Za okamžik dokonání (ukončení) jednotlivých skutků účastníka řízení je tedy nutno považovat buď den nabytí právní moci dotčeného rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení

licence, případně okamžik zahájení tohoto správního řízení, kdy dochází k přerušení jednoty skutku.

Z výše uvedeného je patrné, že účastník řízení dokonal vytýkaná jednání v období od 29. dubna 2014 do 18. srpna 2014.

Energetický zákon byl po spáchání vytýkaných jednání účastníka řízení několikrát novelizován, a to (i) zákonem č. 90/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 21. května 2014, (ii) zákonem č. 250/2014 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2015, (iii) zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela částečně nabyla účinnosti dne 1. ledna 2016, (iv) zákonem č. 104/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2016, (v) zákonem č. 152/2017 Sb. kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 6. června 2017, (vi) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017, a (vii) zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy další této novely nabyla účinnosti dne 1. srpna 2017, (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon účinný do 20. května 2014, resp. do 31. prosince 2014 [v ust. § 91 odst. 1 písm. h)], tak i několikrát novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 1 písm. h)] porušení povinnosti uvedené v ust. § 9 odst. 5 držitelem licence. Zákonná sazba pokuty za uvedený správní delikt, tj. pokuta do 15 000 000 Kč, zůstala také nezměněna.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení (tedy pachatele) ani pro jedno z posuzovaných jednání příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činů. Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byla spáchána (tj. dle energetického zákona).

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, i energetického zákona se za správní delikt dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona uloží pokuta do 15 000 000 Kč.

Energetický zákon tedy za správní delikt dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání správního deliktu postupoval dle části druhé Hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak i vyplývá z části „VIII. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

VII. I. Obecný právní rámec

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že zahájí výkon licencované činnosti v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona.

Dle ust. § 9 odst. 5 energetického zákona je v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území držitel licence oprávněn zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) energetického zákona se vymezeným územím rozumí území, na němž držitel licence na distribuci elektřiny, distribuci plynu nebo rozvod tepelné energie vykonává licencovanou činnost.

Z ust. § 5 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění účinném do 31. ledna 2016, vyplývá, že provozovna se vymezuje údaji, dle kterých je možné jednoznačně určit energetické zařízení, na němž je vykonávána nebo má být vykonávána licencovaná činnost výroby elektřiny, výroby plynu, výroby tepelné energie nebo uskladňování plynu.

Ust. § 3 odst. 3 energetického zákona stanovuje podmínky pro podnikání v energetických odvětvích. Z dikce uvedeného ustanovení vyplývá, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených výše uvedeným zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě Úřadem udělené licence. Licence se nevyžaduje pro obchod, výrobu, distribuci a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Dále není licence vyžadována na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. Licence se neuděluje ani na činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím

provozovaného odběrného elektrického, plynového nebo tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. V případě elektrických zařízení je rozúčtování možné pouze u zařízení do napětí 52 kV včetně.

VII. II. Právní posouzení skutků

Správní orgán se v rámci právního hodnocení správního deliktu nejprve zabýval otázkou, zda činnost vykonávaná účastníkem řízení naplňuje obecné znaky podnikání, případně znaky podnikání v energetických odvětvích.

Dle ust. § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), je za podnikatele považován ten, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku. Obecně lze tedy podnikání definovat jako soustavnou a samostatnou činnost určitého subjektu za účelem dosažení zisku.

Ust. § 421 občanského zákoníku rovněž stanovuje, že podnikatelem je osoba zapsaná v obchodním rejstříku.

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě, v oddíle B, vložka 318.

Správní orgán má na základě předložených dokladů za to, že účastník řízení dosahoval při své činnosti zisku. Účastník řízení dodával v jednotlivých kontrolovaných obdobích tepelnou energii do celkem ■ odběrných míst, a to na základě smluv o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody. Všechny kontrolované provozovny se všemi ■ odběrnými místy byly dle výkazu 31_32-DK a) „Technický výkaz tepelné energie (část a)“ zahrnuty do cenové lokality „■“.

Co se týče samostatného výkonu podnikatelské činnosti, obecná teorie uznává, že samostatná činnost spočívá v tom, že určitá právnická nebo fyzická osoba samostatně rozhoduje o tom, jaké statky nebo služby bude na trhu poskytovat, jakým způsobem a kde bude své produkty vytvářet, s kým bude spolupracovat, jakým způsobem bude provoz financován, jaká bude právní forma podnikání, jakým způsobem se budou tvořit ceny nebo jakého zisku se má dosahovat. Vzhledem k tomu, že účastník řízení byl tím subjektem, který určoval náplň své činnosti, určoval také, s kým bude spolupracovat (resp. komu bude dodávat tepelnou energii) a zároveň měl možnost určovat zisk z této činnosti, zcela jistě prováděl samostatnou činnost ve smyslu výše uvedené definice podnikání resp. podnikatele. Správní orgán prokázal, že účastník řízení zajišťoval vlastním jménem a na vlastní odpovědnost výrobu i rozvod tepelné energie z provozovaných zdrojů tepelné energie do celkem ■ odběrných míst, kdy jednotlivým odběratelům dodávku tepelné energie vyúčtoval.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení vyráběl a dodával tepelnou energii do uvedených objektů nepřetržitě od dne uzavření resp. účinnosti jednotlivých smluv, má správní orgán za prokázané, že činnost účastníka řízení taktéž naplňuje znaky soustavné činnosti.

Zákonodárce navíc v ust. § 3 odst. 1 energetického zákona specifikoval, že předmětem podnikání v energetických odvětvích je výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny a obchod s elektřinou, činnosti operátora trhu, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem a výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie. Správní orgán proto konstatuje, že činnost účastníka řízení spočívající ve výrobě tepelné energie lze bezpochyby považovat za podnikání v energetických odvětvích ve smyslu uvedeného ustanovení. Ve prospěch této skutečnosti svědčí i fakt, že si účastník řízení pro tuto činnost opatřil koncesi, na základě které v oboru teplárenství podnikal.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda Úřad, jakožto správní orgán pro výkon regulace v energetice rozhodující o udělení licence dle ust. § 17 energetického zákona, udělil účastníku řízení licenci pro výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie.

Účastník řízení je držitelem licence s předmětem podnikání „výroba tepelné energie“ č. 310100551, kdy den vzniku oprávnění je 1. leden 2002.

Účastník řízení je držitelem licence s předmětem podnikání „rozvod tepelné energie“ č. 320100548, kdy den vzniku oprávnění je 1. leden 2002.

Energetický zákon dále stanovuje tři výjimky z pravidla, že fyzické či právnické osoby mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky za podmínek stanovených energetickým zákonem na základě udělené licence.

„První výjimkou“, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ust. § 3 odst. 3 věta druhá energetického zákona obchod, výroba, distribuce a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Tato výjimka se však na činnost účastníka řízení nevztahuje, neboť účastník řízení vyráběl a dodával tepelnou energii.

„Druhou výjimkou“ se správní orgán dále zabývá při hodnocení jednotlivých skutků účastníka řízení dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

„Třetí výjimkou“, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ust. § 3 odst. 3 věty třetí energetického zákona činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. Správní orgán prokázal, že ani tuto výjimku nelze na uvedený případ aplikovat, neboť účastník řízení zde nevystupuje v postavení zákazníka ani odběratele, ale v postavení dodavatele tepelné energie. Rovněž náklady na nákup tepelné energie pouze nerozúčtuje, neboť tepelnou energii nenakupuje, což souvisí s předchozí větou, ale cenu tepelné energie kalkuluje a účtuje. V neposlední řadě bylo prokázáno, že činnost účastníka řízení nesla znaky podnikání ve smyslu energetického zákona a obecné právní teorie.

Ve vztahu k udělené licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 správní orgán konstatuje, že na okamžik zahájení výroby tepelné energie v objektu [REDAKCE] lze usuzovat z účinnosti Smlouvy o dodávce tepelné energie ev. č. [REDAKCE] ke dni 14. září 2009.

V tento okamžik však účastník řízení splňoval tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, kdy licence není potřeba pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu, neboť v době zahájení výroby tepelné energie, tj. zahájení licencované činnosti, byl účastník řízení dodavatelem jediného odběratele (pro objekt [REDAKCE] i [REDAKCE]), a to společnost [REDAKCE].

Zároveň však lze bezpochyby konstatovat, že nejpozději v okamžiku uzavření Dodatku č. [REDAKCE] ke Smlouvě o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody evč. [REDAKCE], tj. dne 5. března 2010, kterým ve vztahu k objektu [REDAKCE] vstoupila do práv a povinností společnosti [REDAKCE] společnost [REDAKCE], již účastník řízení věděl, že odběrateli v objektu [REDAKCE] je společnost [REDAKCE] a v objektu [REDAKCE] společnost [REDAKCE], tudíž, že tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona již nesplňuje a v kontextu výše uvedeného má povinnost ve smyslu ust. § 9 odst. 5 energetického zákona vykonávat licencovanou činnost nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však v rámci této provozovny až do dne 29. dubna 2014 vykonával licencovanou činnost pouze na základě vydané koncese.

Na základě výše uvedeného má správní orgán za prokázané, že účastník řízení v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310100551 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když rozšířil počet provozoven o provozovnu [REDAKCE], a to nejdříve dne 5. března 2010 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 29. dubna 2014, tj. do dne předcházejícího nabytí právní moci rozhodnutí č. j. 01469-22/2014-ERU, aniž by nabylo právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, které by dotčenou změnu reflektovalo.

Účastník řízení tedy tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

Ve vztahu k udělené licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 lze pak obdobně jako v případě licence na výrobu tepelné energie konstatovat, že účastník řízení nejdříve ke dni 5. března 2010 věděl, že má ve vztahu k vymezenému území [REDAKCE] povinnost ve smyslu ust. § 9 odst. 5 energetického zákona vykonávat licencovanou činnost nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však v rámci tohoto vymezeného území až do dne 29. dubna 2014, tj. do dne předcházejícího nabytí právní moci rozhodnutí č. j. 01470-26/2014-ERU vykonával licencovanou činnost pouze na základě vydané koncese.

Účastník řízení tedy i tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

VII. II. II. „[REDAKCE]“

Ve vztahu k udělení licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 správní orgán konstatuje, že na okamžik zahájení výroby tepelné energie v objektu [REDAKCE] lze usuzovat z účinnosti Smlouvy o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE] ke dni 1. července 2009.

V tento okamžik však účastník řízení splňoval tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, kdy licence není potřeba pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu, neboť v době zahájení výroby tepelné energie, tj. zahájení licencované činnosti, byl účastník řízení dodavatelem jediného odběratele (pro objekt [REDAKCE]), a to společnost [REDAKCE].

Zároveň však lze bezpochyby konstatovat, že nejpozději v okamžiku uzavření Smlouvy o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE], tj. dne 1. dubna 2011, kdy došlo k uzavření smlouvy pro objekt [REDAKCE] se společností [REDAKCE], již účastník řízení věděl, že odběrateli v objektu [REDAKCE] je společnost [REDAKCE] (na základě Dodatku č. [REDAKCE] ke Smlouvě o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE] označený jako č. [REDAKCE]) a v objektu [REDAKCE] společnost [REDAKCE], tudíž, že tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona již nesplňuje a v kontextu výše uvedeného má povinnost ve smyslu ust. § 9 odst. 5 energetického zákona vykonávat licencovanou činnost nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však v rámci této provozovny až do dne 18. srpna 2014, tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení, vykonával licencovanou činnost pouze na základě vydané koncese.

Na základě výše uvedeného má správní orgán za prokázané, že účastník řízení v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310100551 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když rozšířil počet provozoven o provozovnu [REDAKCE], a to nejdříve dne 1. dubna 2011 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 18. srpna 2014, tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení, aniž by nabylo právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, které by dotčenou změnu reflektovalo.

Účastník řízení tedy tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

Ve vztahu k udělení licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 lze pak obdobně jako v případě licence na výrobu tepelné energie konstatovat, že účastník řízení nejdříve ke dni 1. dubna 2011 věděl, že má ve vztahu k vymezenému území [REDAKCE] povinnost ve smyslu ust. § 9 odst. 5 energetického zákona vykonávat licencovanou činnost nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník

řízení však v rámci tohoto vymezeného území až do dne 18. srpna 2014 vykonával licencovanou činnost pouze na základě vydané koncese.

Účastník řízení tedy i tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

VII. II. III. „[REDAKCE]“

Ve vztahu k udělené licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 správní orgán konstatuje, že na okamžik zahájení výroby tepelné energie v objektu B lze usuzovat z uzavření Smlouvy o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE] ke dni 1. července 2011.

V tento okamžik však účastník řízení splňoval tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, kdy licence není potřeba pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu, neboť v době zahájení výroby tepelné energie, tj. zahájení licencované činnosti, byl účastník řízení dodavatelem jediného odběratele (pro objekt B), a to společnost [REDAKCE].

Zároveň však lze bezpochyby konstatovat, že nejpozději v okamžiku uzavření Smlouvy o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE], tj. dne 23. ledna 2012, kdy došlo k uzavření smlouvy pro objekt C se společností [REDAKCE], již účastník řízení věděl, že odběrateli v objektu B je společnost [REDAKCE] a v objektu C společnost [REDAKCE], tudíž, že tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona již nesplňuje a v kontextu výše uvedeného má povinnost ve smyslu ust. § 9 odst. 5 energetického zákona vykonávat licencovanou činnost nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však v rámci této provozovny až do dne 6. června 2014, tj. do dne předcházejícího nabytí právní moci rozhodnutí č. j. 02614-28/2014-ERU vykonával licencovanou činnost pouze na základě vydané koncese.

Na základě výše uvedeného má správní orgán za prokázané, že účastník řízení v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310100551 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když rozšířil počet provozoven o provozovnu [REDAKCE], a to nejdříve dne 23. ledna 2012 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 6. června 2014, aniž by nabylo právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, které by dotčenou změnu reflektovalo.

Účastník řízení tedy tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

Ve vztahu k udělené licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 lze pak obdobně jako v případě licence na výrobu tepelné energie konstatovat, že účastník řízení nejdříve ke dni 23. ledna 2012 věděl, že má ve vztahu k vymezenému území [REDAKCE] povinnost ve smyslu ust. § 9 odst. 5 energetického zákona vykonávat licencovanou činnost nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však v rámci tohoto vymezeného území až do dne 6. června 2014, tj. do dne

předcházejícího právní moci rozhodnutí č. j. 02617-32/2014-ERU vykonával licencovanou činnost pouze na základě vydané koncese.

Účastník řízení tedy i tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

VII. II. IV. „[REDAKCE]“

Ve vztahu k udělení licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 správní orgán konstatuje, že na okamžik zahájení výroby tepelné energie v objektu B lze usuzovat z uzavření Smlouvy o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE] ke dni 20. března 2008.

V tento okamžik však účastník řízení splňoval tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, kdy licence není potřeba pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu, neboť v době zahájení výroby tepelné energie, tj. zahájení licencované činnosti, byl účastník řízení dodavatelem jediného odběratele (pro objekty A, B a C), a to společnost [REDAKCE].

Zároveň však lze bezpochyby konstatovat, že nejpozději v okamžiku uzavření Smlouvy o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE], tj. dne 2. prosince 2009, kdy došlo k uzavření samostatné smlouvy pro objekt B se [REDAKCE] již účastník řízení věděl, že odběrateli v objektech A a C je společnost [REDAKCE] a v objektu B společnost [REDAKCE], tudíž, že tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona již nesplňuje a v kontextu výše uvedeného má povinnost ve smyslu ust. § 9 odst. 5 energetického zákona vykonávat licencovanou činnost nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však v rámci této provozovny až do dne 18. srpna 2014, tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení vykonával licencovanou činnost pouze na základě vydané koncese.

Na základě výše uvedeného má správní orgán za prokázané, že účastník řízení v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310100551 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když rozšířil počet provozoven o provozovnu [REDAKCE], a to nejdříve dne 2. prosince 2009 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 18. srpna 2014, tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení, aniž by nabylo právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, které by dotčenou změnu reflektovalo.

Účastník řízení tedy tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

Ve vztahu k udělení licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 lze pak obdobně jako v případě licence na výrobu tepelné energie konstatovat, že účastník řízení nejdříve ke dni 2. prosince 2009 věděl, že má ve vztahu k vymezenému území [REDAKCE]

povinnost ve smyslu ust. § 9 odst. 5 energetického zákona vykonávat licencovanou činnost nejdříve dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení však v rámci tohoto vymezeného území až do dne 18. srpna 2014, tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení, vykonával licencovanou činnost pouze na základě vydané koncese.

Účastník řízení tedy i tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

VII. II. V. „[REDAKCE]“

Ve vztahu k udělené licenci na výrobu tepelné energie č. 310100551 správní orgán konstatuje, že na okamžik zahájení výroby tepelné energie v objektu [REDAKCE] lze usuzovat z uzavření Smlouvy o dodávce tepelné energie pro vytápění a o dodávce teplé užitkové vody č. [REDAKCE] ke dni 15. září 2012.

V tento okamžik však účastník řízení splňoval tzv. „druhou výjimku“ dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, kdy licence není potřeba pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu, neboť v době zahájení výroby tepelné energie, tj. zahájení licencované činnosti, byl účastník řízení dodavatelem jediného odběratele (pro objekty [REDAKCE]), a to společnost [REDAKCE].

Správní orgán však v tomto případě konstatuje, že až do doby provedení kontroly Úřadu probíhalo vyúčtování tepelné energie ze strany účastníka řízení pro všechny čtyři objekty vůči společnosti [REDAKCE] (později název [REDAKCE]) a účastník řízení, tudíž nemohl bezpochyby vědět, ke kterému okamžiku má požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310100551. Obdobně pak správní orgán na rozdíl od výše uvedených skutků účastníka řízení není schopen přesně určit okamžik, kdy mohlo dojít ze strany účastníka řízení dojde k porušení ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, a tudíž s ohledem na zásadu in dubio pro reo a skutečnosti, že účastník řízení již protiprávní stav napravil, správní orgán v této části správního řízení zastavil tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

Z totožných důvodů pak správní orgán zastavil, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, i část správního řízení týkajícího se správního deliktu ve vztahu k licenci na rozvod tepelné energie č. 320100548 a vymezenému území [REDAKCE].

VII. III. Vypořádání dalších námitek účastníka řízení

Správní orgán se dále zabýval také dalšími námitkami účastníka řízení, jež vznesl v rámci kontroly či v rámci správního řízení.

V rámci kontroly účastník řízení namítl, že cenová lokalita „[REDAKCE]“, jak je popisována v jednotlivých dotčených protokolech, neexistuje.

Správní orgán k této námitce uvádí, že tato skutečnost nemá význam pro posouzení skutků účastníka řízení, když není posuzována cena tepelné energie, ke které se pojem cenová lokalita váže, ani pravdivost údajů v regulačních výkazech předložených účastníkem řízení.

Účastník řízení dále uvedl, že žádnému z odběratelů uvedeným pochybením nevznikla újma, kdy přistupuje shodně ke všem zákazníkům bez ohledu na to, o jaký právní charakter výkonu podnikání se jedná.

Správní orgán k této námitce konstatuje, že naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona nepředpokládá pro své naplnění vznik škody. Správní orgán však k této skutečnosti přihlédne dále v rámci ukládání správního trestu.

K námitce účastníka řízení týkající se problematického zachování kontinuity dodávky tepelné energie při změnách subjektů odběratele správní orgán konstatuje, že k této námitce přihlédl ve prospěch účastníka řízení tak, jak vyplývá z části VII. II. odůvodnění tohoto rozhodnutí, tj. při samotném posuzování skutků účastníka řízení, kdy časově vymezil skutky vždy v období, kdy účastník řízení již o pluralitě na straně odběratelů věděl, resp. vědět mohl.

VII. IV. Formální a materiální stránka správních deliktů

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení svými jednáními, tj. že v rámci dotčených provozoven a vymezených území zahájil výkon licencované činnosti před nabytím právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, porušil v 8 případech ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, čímž naplnil formální znaky 8 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedených správních deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky správního deliktu je třeba obecně vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt.

V daném případě, kdy účastník řízení podnikal v energetickém odvětví výroba a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona po období od 1,5 do 4 let, došlo k naplnění materiální stránky uvedených správních deliktů, neboť byl narušen zájem společnosti na regulaci energetického odvětví, zejména s ohledem na časový

odstup mezi provedenou změnou a nabytím právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Deliktním jednáním účastníka řízení došlo k situaci, kdy naplnil zákonné podmínky pro povinnost požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, čímž mělo dojít při splnění dalších zákonných podmínek ke změně o změně rozhodnutí o udělení licence.

Na účastníka řízení se tak nevztahovaly ve vztahu k dotčeným provozováním a vymezeným územím povinnosti, jež plynou ze zákona každému držiteli licence a které jsou stanoveny přísněji, než v případě podnikání na základě živnostenského oprávnění, tj. např. povinnosti uvedené v ust. § 11, ust. § 76 či ust. § 78 odst. 1 energetického zákona. Stejně tak má Úřad omezenější pravomoci, co se týče výkonu dozoru podle energetického zákona, a hrozí tak zneužití libovůle účastníka řízení, což může vést k poškozování zákazníků. Je tedy nesporné, že tato protiprávní jednání účastníka řízení mají pro energetický trh přinejmenším potencionální negativní následky.

Výše uvedené tedy poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, kdy tyto společenské škodlivosti dle správního orgánu dosahují takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky u 8 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

VII. V. Odpovědnost za správní delikty

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v rámci správního řízení existence takových objektivních okolností nevyplývá ve vztahu k žádnému vytýkanému správnímu deliktu, a to zejména s ohledem na jejich časové vymezení.

Lze uzavřít, že účastník řízení se dopustil spáchání 8 trvajících správních deliktů dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, za které je také odpovědný.

VIII. Uložení správního trestu

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. V rámci úvodní části „VII. Právní hodnocení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele jsou výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil 8 trvajících správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více, tj. osmi, skutky dopustil naplnění osmi stejných skutkových podstat a tudíž osmi správních deliktů dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který z 8 vytýkaných správních deliktů je přísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných správních deliktů je závažnější.

S přihlédnutím k ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo užito znění energetického zákona ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, tj. ve znění pozdějších předpisů. Ve vztahu k vyhodnocení závažnosti, resp. nejzávažnějšího z osmi posuzovaných správních deliktů, je pak třeba uvést, že horní hranice sazeb pokut dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, jsou stejné, tj. pokuta až do výše 15 000 000 Kč.

Co se týče závažnosti jednotlivých správních deliktů, shledává správní orgán jako nejzávažnější správní delikt dle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310100551 (licence na rozvod tepelné energie v rámci konkrétní činnosti účastníka řízení pouze navazuje na podnikání ve formě výroby tepelné energie) neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když rozšířil počet provozoven o provozovnu [REDAKCE], a to nejdříve dne 2. prosince 2009 a ve výkonu licencované činnosti v této provozovně pokračoval až do dne 18. srpna 2014, neboť se jedná o nejdelší období, kdy účastník řízení vykonával licencovanou činnost v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona.

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (závažnější) správní delikt, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 citovaného zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu správního deliktu spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen přihlídnout ke všem zjištěným skutečnostem. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti správního deliktu, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti správního deliktu (přestupku) ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V ust. § 9 odst. 5 energetického zákona je uvedeno, že v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území je držitel licence oprávněn zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Správní orgán ke skutečnosti, že účastník řízení rozšířil počet provozoven o další provozovnu a v této provozovně zahájil výkon licencované činnosti před nabytím právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, při stanovení výše pokuty nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti, a to především z důvodu zachování zásady zákazu dvojího přičítání.

Správní orgán dále posuzoval význam a rozsah následku ve smyslu ust. § 38 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy je nutné konstatovat, že účastník řízení v době spáchání skutku již byl držitelem licence na výrobu tepelné energie a obecně se na něj již povinnosti držitele licence stanovené energetickým zákonem vztahovaly. Co do významu a následků tedy správní orgán hodnotí porušení ust. § 9 odst. 5 energetického zákona jako méně závažnější, než podnikání v energetických odvětvích bez licence, tj. v rozporu s ust. § 3 odst. 3 energetického zákona. Správní orgán nižší závažnost správního deliktu odvozuje od skutečnosti, že odběratelům účastníka řízení nevznikla žádná škoda.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z průběhu správního řízení a zejména pak na základě vyjádření účastníka řízení lze konstatovat, že účastník řízení vykonával licencovanou činnost v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona z důvodu svého opomenutí, kdy správnímu orgánu z průběhu správního řízení nevyplývalo, že by takto účastník řízení činil úmyslně. Správní orgán tak tuto skutečnost hodnotil jako polehčující.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Doby, po kterou účastník řízení prokazatelně podnikal v energetickém odvětví v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, (tj. období od 2. prosince 2009 do 18. srpna 2014, tzn. 1 720 dnů) však správní orgán jako přitěžující okolnost nehodnotí, neboť od délky protiprávního jednání odvozuje naplnění materiální stránky správního deliktu. Správní orgán ale jako polehčující okolnost ve smyslu ust. § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky skutečnost, že účastník řízení již v době zahájení správního řízení odstranil protiprávní stav a pokuta je účastníku řízení ukládána již s delším časovým odstupem od ukončení protiprávního jednání.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastníku řízení byla pravomocně uložena příkazem č. j. 10604-3/2016-ERU ze dne 20. října 2016 pokuta ve výši 5 000 Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015, což je zohledněno při stanovení výše pokuty s ohledem na výši udělené pokuty jako mírně přitěžující okolnost.

Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl také ve smyslu ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil vytykaného správního deliktu v souběhu s dalšími správními delikty naplňujícím tutéž skutkovou podstatu.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu

správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Dle Výkazu zisku a ztráty dosáhl účastník řízení v roce 2016 výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši [REDAKCE] Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, a s ohledem na zásadu absorpce stanovil správní orgán účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. u spodní hranice zákonné sazby. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetického zákona. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je uložena pokuta, stejně tak jako náklady řízení, splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

IX. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava